

ВПЛИВ КЕРІВНИЦТВА НА ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ

А.Г. Високоленко

*Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля
м. Сєверодонецьк*

Серед науковців побутує думка про те, що XXI століття буде століттям якості, якості у всіх її проявах — якості продукції і послуг, якості праці, якості навколишнього середовища і, в цілому, якості життя.

Стан справ в області управління якістю для підприємств України не можна визначити як задовільний. Розвиток експортних відносин показав, що продукція вітчизняних підприємств є неконкурентоспроможною на світовому ринку саме по якості. У цьому зв'язку набуває особливого значення проблема розробки та впровадження дійових методів управління витратами на забезпечення якості продукції.

Для забезпечення якості необхідна наявність не лише матеріальної бази та кваліфікованого персоналу, але й системного підходу до питань управління якістю. Для удосконалення організації управління якістю найбільш доцільним рішенням буде впровадження системи менеджменту якості (СМЯ).

Система менеджменту якості - система управління всіма процесами компанії, від яких залежить якість продукції, послуг. Одним з найбільш важливих переваг СМЯ є її орієнтація на споживача, системний підхід до управління компанією і процесне управління діяльністю в галузі забезпечення якості[2, с.34]. Одним з незаперечних переваг СМЯ є ефективне управління бізнес-процесами компанії, їх планування і контроль, прогнозований розвиток підприємства, іншими словами бачення і чітке розуміння цілей і результатів роботи.

Сучасна система менеджменту якості об'єднує в собі організаційну структуру, структуру документації та інформаційну структуру, а також процеси, що впливають на якість. Багатьох витрат в управлінні якістю можна уникнути за рахунок впровадження системи менеджменту якості підприємства. У цій системі гідне місце займає якість обслуговування споживачів, а для персоналу підприємства - це підвищення ефективності роботи при зниженні часу на її виконання.

Впровадження системи менеджменту якості вимагає постійного висококваліфікованого керівництва й оцінювання, якого неможливо досягти без відповідного організаційного забезпечення.

Насамперед, необхідно призначити представника керівництва з якості, який очолює проект по розробці системи менеджменту якості. Цього безпосередньо вимагає МС ІСО 9001:2000 (п. 5.5.2). До обов'язків представника керівництва входить:

забезпечення розробки, впровадження і підтримки в робочому стані процесів, необхідних системи менеджменту якості;

складання звітів вищому керівництву про функціонування системи менеджменту якості і необхідність її поліпшення;

сприяння поширенню розуміння вимог споживачів по всьому підприємству;

підтримка зв'язку з зовнішніми сторонами з питань, що стосуються системи менеджменту якості[1, с. 47].

Наступний крок, розробка та впровадження нової організаційної структури. Організаційна структура підприємства - це упорядкована сукупність структурних підрозділів (ланок управління) підприємства, що володіють необхідною матеріально-технічною базою, які виконують специфічні адміністративні функції і знаходяться в певному взаємозв'язку і співпідпорядкованості.

Для впровадження нової організаційної структури на підприємстві збирається комісія у складі 5 чоловік. На чолі комісії генеральний директор, та члени комісії це заступник генерального директора з економіки та фінансів, директор по виробництву, головний інженер, директор по комерції.

До того як остаточно буде затверджена і впроваджена організаційна структура заступник директора з економіки та фінансів повинен надати новий штатний розклад, нові посадові

інструкції, складені з урахуванням нової співвідпорядкованості і ієрархії, з якими повинні ознайомитися усі члени комісії.

Нововведеній організаційній структурі надається випробувальний термін протягом двох місяців. За цей час роботи в новій співвідпорядкованості відділів повинно все з'ясуватися, або нововведення влаштовує і дає позитивні результати взаємодії структурних підрозділів, або структура не допрацьована і вимагає нових коректувань.

Організаційний механізм управління являє собою створення структурного підрозділу з якості, а також впровадження додаткової посади – представника керівництва з якості й виконання їм сукупності функцій і процесів, спрямованих на практичну реалізацію тактичних заходів щодо організації управління якістю на підприємстві. Представник керівництва з якості підпорядковується і працює під безпосереднім керівництвом генерального директора [3, с. 157].

Застосування системного підходу до управління якістю підприємства вимагає встановлення чітких обов'язків, повноважень і відповідальності при керуванні процесами. Підприємство повинно створити дійову систему управління, яка спрямовує її зусилля на якісне виконання всіх процесів, що здійснюються, що у свою чергу, забезпечить досягнення якісного результату. Висококваліфіковане, правильне та чітке керівництво суттєво впливає на впровадження та функціонування СМЯ на підприємстві та допомагає забезпечити необхідну якість продукції та послуг.

Література:

1. Басовский Л.Е. Управление качеством: Учебник / Л.Е. Басовский, В.Б.Протасев. – М.: ИНФРА-М, 2001. – 356 с.
2. Гличев А.В. Основы управления качеством продукции / А.В. Гличев. – М.: РИА «Стандарты и качество», 2001. – 452 с.
3. Захожай, В.Б., Салухіна, Н.Г. Управління якістю [Текст]: навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. / В.Б. Захожай - К.: ДП Персонал, 2011. - 936 с.

КОНКУРЕНТНА ПОЛІТИКА, ЯК ЧИННИК ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Л.А.Некрасова, к.е.н., доцент
А.А. Ващенко

Одеський національний політехнічний університет

Розвиток конкурентного середовища в Україні, посилення конкуренції з боку як внутрішніх, так і зовнішніх конкурентів, ставить перед керівництвом підприємств задачу досягнення та підвищення конкурентоспроможності підприємства, виробленої ним продукції або послуг. Одним з інструментів, що дозволяє вирішити цю задачу, є правильний вибір, розробка та реалізація конкурентної стратегії, яка визначає майбутній розвиток підприємства і досягнення ним сталого довготривалого фінансового становища у відповідній галузі.

Формування і реалізація стратегії розвитку підприємства протікають в умовах конкурентного ринку. Перефразовуючи відомого філософа Ф. Бекона, можна стверджувати, що ринок підкорюють, тільки скоряючись йому [1]. Іншими словами, розробляючи та реалізуючи плани розвитку в умовах ринкової економіки, необхідно дотримуватися її законів, використовувати притаманні їй механізми, інструменти і методи.

Зазвичай загальна стратегія промислового підприємства розробляється на кілька років вперед, конкретизується в різного роду проектах, програмах, планах, практичних діях і реалізується в процесі їх виконання. Значні витрати праці і часу багатьох людей, необхідні для створення стратегії організації, не дозволяють її часто міняти або серйозно коригувати, тому вона зазвичай формулюється в досить загальних виразах [2].

Конкурентна політика визначає поле стратегій і заходів конкуренції, необхідних промислового підприємству в умовах її недостатнього розвитку, представляючи собою набір нескладних правил поведінки в ситуаціях конкуренції. У разі ж інтенсивної і масштабної конкурентної боротьби промислове підприємство потребує комплексної конкурентної стратегії,